

178-oji Visuotinė metinė konferencija,
sekmadienio rytinė sesija, 2008 m. balandžio 6 d.

Geriausia investicija

Vyresnysis Šeldonas F. Čaildas
Iš Septyniasdešimties kvorumo

Žinau, kad jei visada sąžiningai mokėsite dešimtinę, Viešpats palaimins jus. Tai bus geriausia iš visų jūsų investicijų.

Kai buvau berniukas, vienas mūsų kaimynas turėjo pieninių karvių bandą. Viena jo karvių nugaišo, palikdama vos gimusį veršiuką, kurį jis padovanojo man. Aš rūpinausi tuo veršiuku, maitinau ir prižiūrėjau jį. Diena, kai mano tėtis nuvedė jį į gyvulių aptvarą pardavimui, buvo man prieštaringų jausmų diena: aš prisirišau prie savo veršiuko, tačiau laukiau atlygio už savo darbą. Vienintelis dalykas, ko prašiau, – kad už parduotą veršiuką man sumokėtų sidabriniais doleriais. Prisimenu, kaip tėtis tą vakarą parėjo namo ir supylė 20 sidabrinių dolerių į mano saujas. Tada uždirbti pinigų buvo sunku, ir man atrodė, kad turiu kone visus pasaulio pinigus. Aš juos skaičiavau, grožėjausi jais ir kruopščiau nublizginau kiekvieną. Atėjus sekmadieniui, aš nenoriai įsidėjau dvi blizgančias monetas į kišenę, kad sumokėčiau dešimtinę. Kad ir kaip sunku buvo atiduoti mano brangius sidabrinis dolerius vyskupui, ir dabar tebeprisimenu, kaip gerai pasijutau paklusęs Viešpačiui.

Einant iš bažnyčios namo, mama man pasakė, kaip manimi didžiuojasi. Tada pridūrė: „Tavo senelis visada sakydavo mums, vaikams, kad jei ištikimai mokėsime visą dešimtinę, Viešpats palaimins mus, ir tai bus geriausia iš visų mūsų galimų investicijų.“

Mano senelis suprato, kad „Yra įstatymas, neatšaukiamai paskelbtas danguje prieš šio pasaulio įkūrimą, kuriuo pagrįsti visi palaiminimai; ir kada gauname kokį nors palaiminimą iš Dievo, – tai dėl paklusnumo tam įstatymui, kuriuo jis pagrįstas“¹. Dešimtinė yra Dievo įsakymas, ir kai paklustame Jo įsakymui, Jis yra įpareigotas palaiminti mus. Net būdamas septynmetis berniukas galėjau tai suprasti. Prezidentas Tomas S. Monsonas, kalbėdamas apie Dievo įstatymus, sakė: „Jei pažeisime juos, patirsime ilgalaikes pasekmes. Jei paklusime jiems, pjausime nesibaigiantį džiaugsmą.“²

Turbūt prisimenate, kad kai Izraelis buvo drausminamas už tai, kad apsuka Dievą, žmonės klausė: „Kaip mes tave apsukame?“ Atėjo atsakymas: „Savo dešimtinėmis ir atnašomis.“ Ir tada izraelitams buvo pažadėta, kad jeigu jie paklus Jo dešimtinės įstatymui, jie turės teisę gauti Jo palaimas. Viešpats sakė: „Atneškite visą dešimtinę į sandėlį... ir taip mane išmėginkite, – sako Galybių Viešpats. – Aš tikrai atidarysiu jums dangaus langus ir pilte apipilsiu jus visokeriopa palaima.“³

Viešpats prašė Izraelį išmėginti Jį, išbandyti Jį, tikėti Juo, kad Jis galėtų įvykdyti savo pažadą jiems. Tas įsakymas ir tas pažadas tebegalioja mūsų dienomis. Kai laikomės dešimtinės įstatymo, galioja Viešpaties pažadas: sulauksime tiek laikinų, tiek dvasinių palaimų, pagal Viešpaties išmintį ir laiką.

Mudviem su žmona Džoana teko privilegija gyventi įvairiose pasaulio vietose tarp nuostabių

žmonių, kurie kiekvieną dieną yra priklausomi nuo Viešpaties, – kaip Jis patenkins pagrindinius jų pragyvenimo poreikius. Tie, kurie padaro tą tikėjimo šuolį mokėti dešimtinę, liudija, kad jiems dangaus langai atidaryti. Prisimenu Filipinuose gyvenantį ištikimą tėvą, kuris pasakojo, kaip vieną sekmadienį sumokėjo vyskupui savo menką dešimtinę ir po to vedė savo vaikus namo, gerai žinodamas, kad neturi maisto. Jiems beeinant, tiesiai priešais juos nukrito didžiulis duonmedžio vaisius. Jis nedelsdamas pažvelgė aukštyn ir padėkojo Dievui, kad atvėrė dangaus langus ir pasiuntė jam duonmedžio vaisių pamaitinti savo vaikus.

Gyvename sunkiais ekonominiais laikais. Tačiau, jei pažvelgsime į praeitį, pastebėsime besikartojančius ciklus. Buvo ir bus santykinio klestėjimo ir finansinio nestabilumo laikotarpiai. Tačiau, nepaisant mus supančių aplinkybių, jei pirmiausia sumokėsime, ką privalome, Dievui ir tada išmintingai bei protingai elgsimės, Viešpats padės mums valdyti išteklius, kuriuos Jis davė mums.

Prezidentas Hiberis Dž. Grantas sakė: „Noriu jums pasakyti, kad jeigu būsite sąžiningi su Viešpačiu, mokėdami dešimtinę ir laikydamiesi Jo įsakymų, Jis palaimins jus ne tik savo Šventosios Dvasios šviesa ir įkvėpimu, bet būsite palaiminti ir doleriais bei centais. Galėsite apmokėti savo skolas, ir Viešpats gausiai išlies ant jūsų laikinąsias palaimas.“⁴

1936 m., sunkiausiu didžiosios depresijos metu Jungtinėse Valstijose, kada žmonės iš paskutiniųjų stengėsi sudurti galą su galu, vyresnysis Džonas A. Vidsou patarė šventiesiems mokėti dešimtinę, kad gautų dvasinius palaiminimus. Jis sakė: „Paklusnumas dešimtinės įstatymui... atneša didelį vidinį džiaugsmą,... kurio negalima pasiekti jokių kitu būdu. Tiesos principai tampa aiškesni... melstis tampa lengviau. Paaštrėja dvasinis jautrumas; ir ...žmogus tampa panašesnis į savo Dangiškąjį Tėvą.“⁵

Pietų Afrikoje viena motina pasidalino savo liudijimu apie dešimtinę. Ji prekiaavo turguje. Kiekvieną dieną parėjusi namo ji atskaičiuodavo dešimtinę ir padėdavo į specialią vietą. Tada sekmadienį ji ištikimai nunešdavo ją savo vyskupui. Ji mums papasakojo, kaip išaugo jos verslas ir kaip jos šeima buvo laiminama sveikata, stiprybe ir būtinu maistu. Tada su ašaromis akyse ji pasakė: „Bet didžiausias palaiminimas yra tai, kad mano vaikai myli Viešpatį ir mes esame amžinoji šeima.“

Ši nuolanki mama suprato, kad viena didžiausių palaimų, kurią suteikia visos dešimtinės mokėjimas, yra privilegija įžengti į Viešpaties namus ir dalyvauti šventose apeigose, kurios įgalina šeimas būti drauge amžinai.

Jei ištikimai mokėsime dešimtinę, Viešpats tikrai atidarys jums dangaus langus ir pilte apipils jus visokeriopa palaima. Noriu, kad kiekvienas iš jūsų žinotų, o ypač mano vaikai ir anūkai, jog aš žinau, kaip mano senelis žinojo, kad jei visada sąžiningai mokėsite dešimtinę, Viešpats palaimins jus. Tai bus geriausia iš visų jūsų investicijų. Apie tai liudiju Jėzaus Kristaus vardu, amen.

IŠNAŠOS

1. DS 130:20.
2. *Pathways to Perfection: Discourses of Thomas S. Monson* (1973), p. 126.
3. Malachijo 3:8, 10.
4. In Conference Report, Apr. 1898, p. 16.
5. “Tithing Testimonies of Our Leaders,” *Deseret News*, May 16, 1936, Church Section, 5.